

Bona Llevor

Setmanari Regionalista

Redacció i Administració:
Carrer del Carme, n.º 58

MALGRAT, 14 Juliol de 1918
No's retornen els originals

Subscripció:
Un any. 5'00 pessetes
Un trimestre 1'25 "
NOMBRE SOLT. 0'10 "

REFLEXIONS

II

Una de les més belles costums que la vida moderna acaba de des- terrar del cor de la joventut es la reunió familiar, aquella unió de membres de una mateixa branca que tenien les seves delícies en passar les hores de vacança entorn de la llar al hivern i al istiu a sota l'emparrat, o a l'ombra del atmetller contant se els seus afectes íntims i sadollant se d'aire pur i sanítos. No hi ha res tan bell com la vida de família.—Aixó ho confessen fins aquells que no'n voldrien fruit mai.

¿Quina es la primera causa que destrueix aquesta bellesa social, la més atractiva de totes?

No hi ha pas dubte que ha sigut el vessament de diversions de tota mena, què tenten fins an els més bons i arriben a fer caure adhuc als *cedres del Liban*. El remei radical d'aquesta malura, es l'apartament absolut d'aquesta es- bogerrada corrent de plaer; fer el buit a tota mena d'espectacles; empendre creuada contra d'ells i aixecar un mur de gent de bona voluntat que no sols s'hi girin d'es- quena, sino que's posin a les por- tes dels llocs de diversió, per a privar que s'hi deixin caure tantes papellones inconscientes com s'hi van a cremar les ales.

Cal confessar emperó que un re- mei, que va tan de dret a gorir el malt que'ns ocupa, farà somriure, segurament, a tot sociòleg pràctic que'l vegi preconitzat en nostres dies. I es que la societat actual necessita remeis eficaces, pero no radicals.

* * *

Els catòlics en general, i sobre tot els espanyols, hem de confes- ar qu'hem dormit massa.

Envanescut d'haver dominat, per dir-ho aixís, tots els pobles, i d'informar les institucions més so- bressortints, en les èpoques l'es- plendor catòlica, ens hem mirat al error i al sectarisme com un cuc petit i rastrer i ni'ns hem donat el treball de trepitjar-lo, quan sense greu esforç podia fer-se. I aixís han crescut i s'han engreixat els cores de l'immoralitat i del sectaris- me, posant-se impunement per tot i deixant per tot un *viras* tant mal- versador com imperceptible.

La posició del qui dorm, sense pensar en res, materialment par- lant, es molt cómoda. I s'esdevé'l cas de que un hom en dormir fort, s'abstrau d'aital manera que a vol- tes, pren per somnis, certes reali- tats, i davant de determinades mo- lesties no-més se tomba de costat i repren el son, única cosa que ales-hores el cap-fica.

També'ls catòlics dels nostres darrers temps en sentir les prime- res commocions dels monstres lli- bertaris i socialistes, ens tèn- baven de costat en els flonjos coixins de la il·lusió i tot lo més deiem aquella frase que si es molt apos- ta per enardir un exercit que tre- balla i lluita, es un estigma de vergonya per qui veu el enemic i no'l vol combatre:—Som els més i els millors.

Aquesta frase que havia d'esser un lema de combat, amb seguretat de victòria, ha sigut un nuvol que'ns ha amagat la realitat darrera la qual ha fet camí en el sectaris-

me, en tots els ordres. I quan ens hem desvet·llat del somni malver- sador, ens hem trobat amb una so- cietat anémica, feble, tota minada pel core devorador, tota corrup- tuda.

Ha esdevingut amb nostra so- cietat çó que passa al home fort qui menyspreu una petita malal- tia.

Si considerant que la naturale- sa es prou robueta per imposar-se sense ajudar-la per res, no fa cas de la primera indisposició i's burla del altra i del altra, arriba un dia que la malaltia s'imposa per de- munt de tót; l'home fort se sent ca- polat i allabores ha de doblegar-se al dolor i confessar que «El seu es- tat necessita miraments i mede- cines».

* * *

L'home fort, social: la Espanya de nostres avant passats, avui ne- cessita medecines especials, per que está greument malalta.

I aixó com un malalt greu, no pot rebre, de moment, certes me- decines que, si be son molt efica- ces, el rependrien sense adobar-lo; aixís també voler gorir de moment a nostra societat amb remeis ex- tremes resulta una cosa molt en- grescadora, molt bonica, pro poc pràctica.

* * *

Si apliquém aquestes doctrines a la qüestió social per exemple, jo us diré que destruir la organitza- ció revolucionaria obrera-socialis- ta predicant al obrer la subjecció racional al seu principal i a n'a- quest la pràctica de la caritat i la justícia es lo mes gran, lo mes atractiu de la sociologia cristiana,